

ærede Rigsbogsmand for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse), og jeg skal derfor ganske afholde mig fra at komme ind paa Lovens Enkeltbeber, idet jeg forbeholder mig at stille nogle Endringsforslag til anden Behandling, men der er en Ytring af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (C. M. Sæpersen), som gjør det nødvendigt for mig at sige et Par Ord. Dersom det ærede Medlem havde erklæret, at han vilde blive staaende ved den Maade, hvorpaa Dødsstraffen er ordnet i det os fra Landstinget oversendte Lovforslag, eller dersom han i alt Fald havde ytret, at han var tilfreds med den Maade, hvorpaa Dødsstraffen var ordnet i Lovcommissionens Arbejde, saaledes som dette forelaa, inden det kom til Landstinget, skulde jeg ikke have fundet mig foranlediget til at yttre Noget derimod, men det ærede Medlem gif videre, idet han nemlig vilde, at vi ikke blot skulle gaae tilbage fra Landstingets Forslag, men ogsaa fra Lovcommissionens, og igjen optage Dødsstraffen i Tilfælde, hvori denne ikke har optaget den. Jeg vilde fra mit Standpunkt i høi Grad beklage, om Folkethinget vilde følge ham paa denne Vej. Det kan ikke være de Herrer ubekjendt, at der overalt i Europa, ja i hele den civiliserede Verden er en stærk Bevægelse henimod Dødsstraffens Affkæffelse, og at adskillige, rigtignok mindre Stater, allerede fuldstændig have affkæffet den, ikke blot for politiske Forbrydelser, men overhovedet for alle Forbrydelser. Det kan ikke være ubekjendt, at man i England, altsaa i et stort Land, og et Land, der er praktisk i sin Lovgivning, har, uagtet man der for omtrent tre Aar siden har gjort den samme Forandring i den criminelle Lovgivning, som vi nu staae i Begreb med at gjøre, paa Grund af den offentlige Menings Magt fundet det fornødent for ikke længe siden at nedlægge en Parlementscommission med det Hverv, paany at tage Dødsstraffens Berettigelse eller Ikkeberettigelse under Overveieelse. Det kan heller ikke være ubekjendt, at der ogsaa har viist sig en stærk Bevægelse herimod Dødsstraffens Affkæffelse i vort eget Fædreland, ikke blot her i Galen, men ogsaa udenfor denne. Selve Commissionens Arbejde er et stærkt Be-

viis paa, i hvilken Retning den offentlige Mening gaaer, hvilket Beviis er styrket ved de Endringer, der ere foretagne i Landstinget og som jeg troer for en stor Deel have vakt Tilfredshed rundt omkring i Landet, hvor man har havt Leilighed til at gjøre sig bekjendt med dem. Jeg vilde derfor meget beklage, om man her i Folkethinget vilde gjøre et Skridt tilbage fra det Forslag, som foreligger. De Mænd, der forsvare Dødsstraffen, pleie at påstaae, at Beviisbyrden for dens Ikkeberettigelse paahviler dem, som angribe den, og jeg veed vel, at der herfor kan ansøres, at den har Hævd i Lovene samt dens lange Anvendelse, men det turde være et Spørgsmaal, om ikke netop det Omstændigheder, der i saa Henseende er stæet i den offentlige Mening, og den notoriske Uvillie mod Dødsstraffen maa have til Følge, at Beviisbyrden maa paahvile dem, der holde paa Dødsstraffen. Dette være nu imidlertid, som det vil, saa troer jeg dog i alt Fald ikke, at det er overmaade svært med gode og stærke Grunde at godtgjøre, at Dødsstraffen er uretfærdig, uchristelig, uhensigtsmæssig og tilbeels, ja ganske unyttig. Man pleier i Almindelighed at fremføre den Paastand, at den er nødvendig for Statens, for Samfundets Bestaaen, men trods det praktiske Tilfald, hvori denne Paastand fremkommer, og med al Agtelse for dem, fra hvem den er fremkommen, troer jeg dog, at det kan eftervises, at den hverken er mere eller mindre end en Talemaade. Lad os ikke glemme, at de selv samme Grunde, hvormed man overhovedet forsvare den simple Dødsstraf, ogsaa i Almindelighed kunne ansøres for Bevarelsen af de kvalificerede Dødsstraffe, der nu ere bødtdømte af den offentlige Mening, saaledes at der ikke længere kunde være Tale om at komme tilbage til f. Ex. Rådbrækning, Drukning osv. Lad os ikke glemme den Sætning, som har de største Landes Erfaring for sig, at det paa ingen Maade er Straffens Haardhed, men dens Visshed, der afholder fra Forbrydelser. Jeg skal i Genhold til hvad jeg før yttrede ikke ved denne Behandling af Sagen komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, men jeg forbeholder mig, som sagt, til anden Behandling at stille et Endringsforslag, der skal gaae ud paa Dødsstraffens fuldstændige Affkæffelse.